

i første omgang mulighed for – men ikke pligt til – at etablere nogle tilbud, der vil blive nærmere beskrevet i en vejledning.

Jeg har hæftet mig ved, at der i bemærkningerne nævnes punkter som mor-barn-ordninger, og at man vil anbefale kommunerne at kontakte tosprogede familier, der ikke gør brug af eksisterende førskoletilbud.

Det afgørende for, at der kommer gang i det her, er, at forældrene inddrages, og at der finder en opsøgende virksomhed sted over for dem, hvor der er brug for det. Det er et tilbud, der er tale om, men for børnenes skyld må det gerne være et tilbud, som det er svært at sige nej til.

I børnehaveklasserne bliver der tale om, at skolerne nu også forpligtes til at undervise i dansk som andetsprog. Også det er CD helt enig i; sprogproblemerne løses nemmest og skal helst være løst før start i 1. klasse.

De bestemmelser angående modtagelsesklasser, der foreslås i en kommende bekendtgørelse for at opnå en bedre fordeling af tosprogede elever, så de hurtigere og bedre får lært dansk, kan CD tilslutte sig. Og jeg er meget enig i, at der kommer til at stå noget i vejledningen til den bekendtgørelse om, at børn, der overhovedet ikke kan dansk, er bedst tjent med, at modtagelsesklassen er placeret på en skole, hvor der ikke er for mange tosprogede.

I det hele taget mener jeg, at det er rigtigt, at spørgsmålet om fordeling af de tosprogede elever bliver blødt op, men uden fastsættelse af egentlige kvoter. Det er jo ikke for at genere nogen, at der bliver talt om de ting, tværtimod. Det handler om at give nogle børn bedre mulighed for at få en ligeværdig tilværelse i vores land.

I bemærkningerne om lovforslagets forhold til EU-retten og international ret fremstår forskellen på forbudt diskrimination og tilladt forskelsbehandling klart beskrevet. Den tilladte forskelsbehandling opfatter jeg som et gode på linje med den undervisningsdifferentiering, som folkeskoleloven bygger på. Det drejer sig om at acceptere forskelligheden og så bestrebe sig på, at alle får lige muligheder ud fra evner og forudsætninger.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Der er sagt meget – også meget vigtigt og rigtigt, synes jeg – om den problemstilling, som knytter sig til det her lovforslag. Jeg synes måske nok også, at der i nogle tilfælde mere har

været tale om en strid om ord og begreber end om egentlige realiteter.

Men på trods af de mange korte bemærkninger og diskussioner glæder jeg mig over, at der er en klar tilslutning til lovforslaget. Alle partier på nær Enhedslisten støtter lovforslaget. Det synes jeg er overordentlig vigtigt.

Jeg hæftede mig ved – og det er da en trøst i hvert fald – at hr. Bruno Jerup trods alt var af den opfattelse, at ministeren havde en god hensigt med forslaget; så afstanden er ikke så stor. Jeg kom så til en anden konklusion end hr. Bruno Jerup, men sådan er livet jo en gang imellem.

Men jeg ville godt til klaring af den diskussion, der er foregået mellem en række ordførere indbyrdes, minde om – som det står i lovforslaget – at i § 1, som omhandler indsatsen for førskolebørnene, tales der netop om børn og ikke omelever, og der tales om fremme af den sproglige udvikling og ikke om undervisning.

Går vi derimod til nr. 2 i § 1, hvor der er tale om en indsats for elever, står der »i børnehaveklassen«, og i den relation tales der også om undervisning. Så jeg mener, der er en klargøring i lovforslaget, i øvrigt i overensstemmelse med de drøftelser, som jeg jo har haft med forligningsordførerne inden for folkeskoleloven, og man behøver ikke at fortsætte den strid.

Det, der selvfølgelig så er vigtigt, når lovforslaget er vedtaget og skal udmøntes – hvis lovforslaget vedtages, men det tyder alt jo på, og det håber jeg også – er, at vi sikrer, at de, som skal beskæftige sig med pædagogikken på området, helt og fuldt forstår, hvad der ligger i lovforslaget. Men det er jeg sikker på er tilfældet.

Jeg minder i øvrigt om, at også i folkeskole-sammenhæng, hvor vi jo generelt taler om undervisning, taler vi også i en række sammenhænge om undervisning i børnehaveklassen, først og fremmest i form af leg og udviklende aktiviteter.

Jeg mener, vi har brugt de samme begreber i forbindelse med, at vi i den nye folkeskolelov har indført engelskundervisning fra 4. klasse; også her taler vi om, at det blandt andet kan ske i form af leg og udviklende aktiviteter. Så jeg tror, der er taget mest muligt hensyn til dem, det drejer sig om i denne her sammenhæng, nemlig børnene.

Jeg er meget enig med dem, der i øvrigt har understreget, at vi ikke skal tage barndommen fra børnene. De skal ikke på skolebænken i